

K

Lennart Lynge Andersen
Erik Werlauff

Introduktion til
KREDITRETTE

Indholdsfortegnelse

Kapitel 1

Kreditretten. Den kreditretlige metode 9

1. Kreditretten 9
2. Den kreditretlige metode 19
3. Den kreditretlige forskning 27

Kapitel 2

Oversigt over den kreditretlige regulering 29

1. Den kreditretlige regulering 29
2. De neutrale love 30
3. Neutrale love, der særligt har betydning for den finansielle sektor 32
4. Love, der særligt retter sig mod pengeinstitutternes produkter 36
5. Særlige indlån (pengeinstitutterne) 37
6. Andre foranstaltninger (såkaldt Ethiske Regler) 38
7. Indskydergaranti 44
8. Institutionslovene 45
9. Forsikringsaftaleloven 48

Kapitel 3

Præsentation af kreditrettens aktører og deres ydelser 49

1. Pengeinstitutterne 49
2. Personalkredit 51
3. Finansieringsselskaber m.v. 52
4. Realkredit 53
5. Lån optaget hos publikum 54
6. Leverandørens kreditydelser 56
7. Foraspørgsmål 56

Kapitel 1

Kreditretlige grundbegreber 63

Kapitel 5

Hovedspørgsmål i kreditretten 73

1. Finansaftalelov/bankaftalelov? 73
2. Kredittaler 74
3. Privatkaution 75
4. Sakaldt rådgivning i den finansielle sektor 77
5. Deklaration af egne interesser 79
6. Frarådningspligt/god kreditgiverskik 79
7. Kreditgiveransvar 81
8. Brancheledning 84
9. Realkredit 85
10. IT-udviklingen 85
11. Foreldede fordringer 86

Afgørelsesregister 89

Stikordsregister 91

Kapitel 1

Kreditretten. Den kreditretlige metode

I dette kapitel gennemgås begrebet kreditret og dets placering i det juridiske system. Kapitlet behandler kreditrettens metodespørgsmål, og der gives en kort redegørelse for den aktuelle forskning m.v. inden for området.

1. Kreditretten

1.1 Kreditretten er læren om den lovgivning og de juridiske spørgsmål, der knytter sig til kreditgivning. *Hvorledes er den retlige regulering af det kreditretlige liv?*

Kredit står i udgangspunktet i modsætning til kontant. I begrebet kredit ligger forudsætningsvis en aftale om, at den ene part i et retsforhold afleverer sin ydelse på et senere tidspunkt, end han modtager den andens ydelse. I et kredikøb modtager køberen den solgte genstand med det samme, men han betaler ikke købesummen på samme tidspunkt, idet han helt eller delvis har fået henstand med betalingen. I et pengelån modtager kredittageren lånebeløbet, og det lånte beløb afdrages sammen med »prisen« for lånet, kreditomkostningerne, over tid. Her har det ikke mening at tale om kontant som alternativ. Ved kreditaftaler med variabelt lånebeløb (f.eks. en kassekredit) stiller kreditgiveren en kreditramme til rådighed, som kredittager kan trække på, men i øvrigt fungerer det som et almindeligt pengelån. Heller ikke her har det mening at tale om kontant som alternativ.